

SYPOL FLASH

SYNDICAT DE LA POLICE BELGE
SYNDICAAT VAN DE BELGISCHE POLITIE
GEWERKSCHAFT DER BELGISCHE POLIZEI

"Internationale dag tegen politiebrutaliteiten". Het zoveelste rondje gezellig spuwen op de politie !

In een flash 'Infonieuws' deelt de Algemene directie DGS van de Federale politie de inrichting van een 'Internationale dag tegen politiebrutaliteiten' op 15 maart mee. De dag wordt op touw gezet door een Canadees collectief van het anarchistische type dat, bijvoorbeeld, de politie van Montreal vergelijkt met een bende moordenaars...

Het is eenvoudigweg onbegrijpelijk dat DGS een dergelijke groepering, en hun in de inrichting van die dag weerspiegelde ideeën, ondersteunt. Natuurlijk vermeldt DGS dat, volgens het verslag van het Comité P, het leeuwendeel van de tegen politieambtenaren neergelegde klachten zonder gevolg blijven, maar toch acht deze directie het nodig de voorwaarden voor het gebruik van politieke dwang te herhalen. Ze doet dat dan nog in het kader van de 'integriteit', een begrip dat voor de veldwerkers onder ons al héél wat van zijn glans heeft verloren... De redenen zijn genoegzaam bekend...

We hebben er zo langzamerhand schoon genoeg van vergeleken te worden met een politie, een dictatoriale staat waardig!

De Belgische politiediensten behoren ongetwijfeld tot de meest gecontroleerde binnen de democratische wereld: Comité P, Algemene of Interne inspectie - waarbij de bevoegdheden van al die diensten elkaar dan nog eens overlappen - , en vervolgens niet één maar een hele bos stokken achter de deur als gerechtelijke en/of tuchtrechterlijke vervolging, ethische code, ... Het is dan ook allesbehalve verwonderlijk dat het bij 85% van alle klachten die tegen de politie worden ingediend om niet méér gaat dan een overdreven inkleding van een subjectief verhaal. En dat zeggen wij niet, maar wel het Comité P.

We dringen er, nog maar eens, bij onze politieke verantwoordelijken op aan dat elke lasterlijke aangifte ten aanzien van een politieambtenaar, werktuiglijk door de parketten zou vervolgd worden. Diezelfde politieke verantwoordelijken - zonder enige twijfel van goede wil maar bijzonder slecht van advies gediend door de hoogste politieke overheden - moeten er bovendien van doordrongen zijn **dat het huidige tuchtstatuut perfect in staat is ontspoorde politieambtenaren te straffen.**

We zijn de eersten om te stellen dat bedoeld statuut inderdaad ingewikkeld en onaangepast bureaucratisch is, maar dat is zowat **alles** binnen deze nieuwe politie waar het statuutbeschikkingen betreft. Dat men nooit zegge dat SYPOL.BE dat niet al ruim 10 jaar van de daken schreeuwt!

En we zeggen zelfs meer: ondanks die ingewikkelde en bureaucratische zotternij worden de rechten van de politieambtenaren geschaad! Zo beschikken politieambtenaren niet over een mogelijkheid tot beroep - in tegenstelling dus tot om het even welke misdadiger - , merken ze dat de redenen tot tuchtrechterlijke vervolging niet zelden verbonden zijn aan een ongezonde vriendjespolitiek en stellen ze vast dat de raadgevingen van de Tuchtraad zelden of nooit gevolgd worden door de verschillende politiezones of Algemene directie van de federale politie. Er resten hen, uiteindelijk, niet méér mogelijkheden tot verdediging dan de uiterst dure stap naar de Raad van State te zetten teneinde er de vorm van de tuchtgang aan te vallen... Omwille van de ingewikkeldheid van het hele stelsel lukt dat niet zelden ook nog, zodat politieambtenaren die wel degelijk een straf verdienen, de dans ontspringen!

We vragen van de politieke leidinggevendenden dan ook dat ze de tuchtgang inderdaad vereenvoudigen, maar ook wérkelijke rechten tot beroep aan de politieambtenaren toekennen, zodat het enig mogelijke beroep op huidig ogenblik, de stap naar de Raad van State, zoveel mogelijk kan vermeden worden. Een tuchtverheid dient slechts de rechtvaardigheid als ze gedecentraliseerd wordt ingericht op arrondissementaal of provinciaal vlak, onafhankelijk is van de hiërarchie die de tuchtstraf eist en beroep kan doen op een gegevensbank waarin de voorgaande tuchtstraffen en bijbehorende overtredingen worden opgenomen - een gegevensbank die op dit ogenblik onbestaande is.

Met betrekking tot de voortdurende stijging van gewelddaden tegenover de ordediensten - een ernstig verschijnsel dat door de volksvertegenwoordiging die een verzwaaring van de straffen voor de geweldplegers invoerde, blijkbaar goed begrepen wordt - **verzoeken we de politieke verantwoordelijken een einde te maken aan de ontwapening van de politieambtenaren.** Agenten van politie en consultants van de laboratoria voor technische en wetenschappelijke politie zijn zo goed als ongewapend, de zogenaamde 'ordebewaarders' en de leden van het veiligheidskorps zijn dat al helemaal, operationele politieambtenaren wordt verboden het dienstwapen huiswaarts te voeren na de volbrachte dienst terwijl de wet toch voorschrijft dat ze 24 uur op 24 in dienst blijven, gemeenschappelijke wapens kunnen slechts schot per schot vuren, áls ze al in het wettelijk toegelaten kaliber worden vervaardigd... En ondertussen zijn er moderne, niet-dodelijke wapens op de markt die slechts voor de 'speciale eenheden' beschikbaar zijn ...

'Burgernabij' en 'ontwapend' rijmen niet met elkaar!

We verwachten van de beslissingnemers dat ze elke politieambtenaar een minimale veiligheidsuitrusting verstrekken vanaf de indiensttreding. Het is toch klinkklare onzin dat politieambtenaren van bepaalde politiezones of nog, DGJ, bij tussenkomsten een radio 'astrid', of een kogelwerende vest, met acht moeten delen, terwijl in de meerderheid van welbeheerde politiezones elke politieambtenaar vanaf zijn indiensttreding van langsom meer over een tweede kansvest beschikt. Zo is het eveneens ontoelaatbaar dat jonge rekruten bij hun indiensttreding bij de federale politie niet uitgerust worden met een uniform 'ordehandhaving'.

Het valt nauwelijks te begrijpen dat bepaalde politieambtenaren zélf in de buidel moeten tasten om zich een zaklamp, holster, kogelwerende vest, ..., aan te schaffen, anderen zich nauwelijks éénmaal jaarlijks op de schietstand kunnen aanbieden, en nog anderen tijdens de dienst hun lichamelijke conditie kunnen aanscherpen terwijl dat de rest verboden is... Iemand mag ons altijd eens komen uitleggen waarom alle politieambtenaren van Frankrijk binnen afzienbare tijd zullen kunnen beschikken over de 'taser' terwijl dit wapen in ons land slechts voor onze superflikken is voorbehouden. Én, uiteraard, voor Franse gangsters die dankbaar gebruik maken van de vrije verkoop van dit wapen in hun land...

De veiligheid van politieambtenaren wordt bedreigd door technocratisch beheer.

Elke nieuwe politieambtenaar zou over een volledige veiligheidsuitrusting moeten kunnen beschikken vanaf zijn indiensttreding, maar de krimpende en door de Federale politie slecht beheerde budgetten, evenals de traagheid van - gelukkig steeds zelden wordende - politiezones, laten dit niet steeds toe. Er dient dus een pragmatische oplossing gezocht...

Elke politieambtenaar beschikt jaarlijks over een bepaalde hoeveelheid 'punten' die op volmaakt bureaucratische wijze aan de aankoop van het uniform voorbehouden zijn. Er zijn uiteraard ándere behoeften dan dit uniform, en dat geldt voor zowel het geüniformeerd als het burgerprofiel. Alléén zijn die behoeften, zoals een kogelwerende vest, niet op de met punten verkrijgbare uitrustingsstukkenlijst toegevoegd. En zo wordt dan vastgesteld dat elke politieambtenaar een massa punten verzamelt die niet kan besteed worden aan veiligheidsuitrusting die op een dag misschien levensreddend kan zijn... Kan daar écht niets aan gedaan worden?

Eddy Lebon, Algemeen secretaris

